

Sé que vindrà

Un relat de: [Toni Arencón Arias](#)

*...sota el gelat Atlas jaient
hi ha un lloc, segur per la defensa de la sòlida mola...*

Les Metamorfosis

Ovidi

Sé que vindrà. Quan la nit s'arrossegui sobre la vall, tal com va predir l'oracle de Sèrifos, vindrà el monstre. Protegit amb un escut brunyit i armat amb una espasa corba, amb l'eterna ansietat de tallar la meva desídia ombrívola i ancestral.

Podria fugir, com ho han fet les meves germanes, però no tinc esma per fugir. Elles mantenen voluntat de supervivència. Jo ja no. Em podria amagar... però no en tinc, gens, d'ànim ni d'esma ni de voluntat.

Dispersa de pensaments i mancada de vitalitat, no podré evitar quedar-me gelada pel terror en escoltar els udols sinistres. Albiraré després, borrosa per la boira, la figura deformada, violant la pau de la meva llar. Preludi del final.

Podria alliberar els gossos de les seves cadenes... però, desassossegada d'esperit, no tinc força per aixecar-me del llit. Pobres animals! La bèstia esquinçarà les seves entranyes.

Sé que vindrà. Anhela la meva sang creadora de vida. Desconeix la misericòrdia. Oloro la meva por i no tindrà pietat.

Podria clavar llistons per barrar les portes... però l'apatia em consumeix. La malenconia em devora. Em justifico argumentant que poca cosa podrien fer les meves defenses improvisades per aturar la seva fúria assedegada de sang.

Em fa tanta mandra pensar en defensar-me'n... Em fa tanta peresa pensar en fugir...

Sé que vindrà. Ho sé.

Amb una mica de sort, si tanco els ulls i em faig la dormida... o, talment, si faig com que no respiro... Si no goso ni pensar... Em fa tanta peresa pensar... Em fa tanta mandra...

Em fa tanta peresa pensar...

* * *

Protegit pel poder de la invisibilitat de l'elm d'Hades, Perseu va decapitar Medusa a l'interior del seu estatge. Es va estranyar que la gòrgona no oposés cap resistència ni intentés petrificar-lo amb la mirada. Hauria bastat amb que obrís els ulls tot just un batec de cor abans que l'espasa li tallés el coll.